

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egység szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
--	--	---

Rendet kérünk.

Mostanában több rendbeli panaszt hallottunk, hogy a sümegei bérkocsisok nagyon rendetlenül járnak ki a vasútra. Azaz inkább egész rendszerre tették, hogy a reggeli és az esti vonatra nem mennek ki. Esős vagy zord időben szintén megéssik, hogy egyetlen kocsi sincs az állomáson.

A megérkező utas hiába tekint körül, kocsi nincs. Darab ideig várakozik, boszankodik, azután nagy káromkodva hátára kapja batyúját és sötétben, sárban, esőben bandukol be a városba.

Miközben azután bandukol befelé, nagyon szép képeket füst magának Sümege, ennek rendjéről, szidja ennek valamennyi hatóságát s lelke mélyéből elítéli és — máskor (ha éppen nem muszáj) el is kerüli a mi városkánkat.

Hasonló rendetlenség, hogy a reggeli vonatra nincs kocsi. Azt mondják a szegény utasnak, kit sorsa idevetett: tessék kísértálni gyalog, nem érdemes befogatni. És a jámbor utas mit csinál? Kisértál gyalog, kitéve magát annak, hogy orra előtt robog el a vonat.

Ez a rendetlenség erősen beleütözik a bérkocsis-iparról alkotott sza-

bályrendeletbe, emellett ártalmára van a város érdekeinek is.

A bérkocsis-gazdák ezt tisztán önértékből, kényelemszeretetből és merő önkénykedésből követik el.

A másik szabálytalanság az, hogy a bérkocsisok saját elhatározásukból a régi 40 fillér helyett 60 fillérre emelték egy-egy személy viteldíját akkor is, amikor kocsijukon 4—5 személyt is szállítanak egyszerre. Persze a megsarcolt utas megfizeti azt a 20 fillér különbözetet, hogysen panaszra menjen s evvel pörpatvart keltsen és idejét vesztegesse.

Hát kérjük, ha a mai viszonyokhoz mérten kevesellik azt a 40 fillért, folyamodjanak, hogy emeljék föl. De ameddig ennyi a törvényesen megállapított fuvar, addig nem követelhetnek egy fityinggel sem többet.

Tudjuk, szerte az országban általános szokás, hogy a fiakkeros gazdák időnkint tágtanak a szabályrendelet keretein, míg a hatóságok ugyancsak időnkint, mikor a panaszok mind hangosabbá válnak, visszaszorítják őket a paragrafusok közé. A fentiek szerint tágtítottak Sümege is a régi renden. Mert itt is úgy volt, hogyha nem is egyszerre valamennyinek, de fölváltva mindig kellett lenni fiakkernak az állomáson, szükben, bőben, jó időben, rossz időben, korán vagy későn egyformán.

Ezt követeli a rend, az utasok érdeke és azok a jogok, amelyeket a szabályrendelet a fiakkerosoknak biztosít egyéb fuvarosokkal szemben.

Alsólendván most szorította erre a rendre a hatóság a bérkocsisokat. Mert ott is kirúgtak a hámból.

Sümege illetékes helyre eddigélig alig tettek panaszt. Mert akkor orvosolták is volna a bajt. Mi most a közérdek képviselőjében élünk e panasszal s fölhívjuk rá járásunk érdemes főszolgabirójának figyelmét, tisztelettel kérvén, teremtsen rendet a bérkocsisok között.

Néhány szó a tifuszról.

Ebert és Koch fölfedezték, hogy a hastifuszt is, mint a többi ragályos betegséget, baktériumok okozzák. Ezek az apró növényi lények a különböző élelmi szerekkel bejutva a szervezetbe, előidézik a betegséget.

Mint azt a szombathelyi tifuszjárványnál látjuk, sokszor igen nehéz teljes precizitással eldönteni, hogy a fertőzés forrását mi képezi, így elég gyakran meg kell elégedni a feltevésekkel s ily körülmények között a védekezés is tökéletlen. A kór okozó anyag közvetítői gyanánt szerepelni szoktak a gyümölcs-félék, az ivóvíz, a zöldségek. A víz mellett a tej játszik igen nagy szerepet a tifusz terjesztésében. A tejet leginkább a majorokban fertőzik, mert ott dolgozzák fel. A tejepidemiák épp oly gyorsan, járványszerűleg lépnek fel, mint a vízi epidemiák. Jellemzők a tejepidemiákra, hogy ilyenkor leg-

A régi mesterség.

A tengerparton két itjű járkált karonfogva. Az egyik költő volt, a másik gabonakereskedő. Ha mind a költő költő, vagy mind a költő gabonakereskedő, nem is sétálnak karonfogva. Vagy ha úgy sétálnak is, azon igyekeznek, hogy az egyik hogyan bosszantja vagy hogyan csapja be minél jobban a másikat. Így azonban mulattatták egymást. Jókedvű nevetésüket el-elkapta a szél, mely gyöngéden fodrozta a hullámokatszétzilálta az égen a felhőket, úgy, hogy gyönyörűen kísértőtt a kellemes enyhe téli nap.

A téli verőfényben sütkérezve egy kövér úr jött velük szemben, igen lassan ballagott, látszott, hogy nehezebbre esik minden lépés. Csakhamar ki is fáradt és lihegve telepedett le egy lócára. Szolga jött utána, aki gondosan bebugyolálta a térdeit a vörös csikos sárga takaróba. — Az öreg úr szivarra is gyujtot, de azt is hamarosan eldobta. Végtelen unalom, fanyarság, elégedetlenség ült az arcán. Pedig körülötte legszebben virultak a babérligetek. A legvigabb keringő hangjai csattogtak ide a zenekar pavilonjából s a legdivatosabb ruhájú, legpompásabb asszonyok rajzoltak előtte a nyüzsgő tengerparti sétauton.

A két fiatal ember tisztas távolban a kőkorkorláthoz támaszkodott, amelyen nagy buzgalommal törekedett átszarni egy-egy me-

részebb hullám. Úgy nézték az öreg. A kedvettség élő szobrát itt a zajos, színes életvidorság közepelt. Az egyik, a költő megszólalt:

— Végre eszembe jutott, miért tűnik fel előttem ennek az úrnak az arca oly ismerősnek.

— Miért?

— El se hinném, ha nem tudnám bizonyosan. Pedig hát valamikor ugyan sokat kiabáltam a nagyságos úrra: Hé pincér, még egy fröccsöt!

— Ne mondd!

— Ott futkározott egy kis budai kocsmában, hóna alatt az asztalkendővel, a történeti igazságnak tartozom azzal a kijelentéssel, hogy az az asztalkendő nem volt valami tiszta. De ezt megbocsájtottuk a kis kocsmának, amely különben roppant barátságos kis fészek volt. Sokan jártunk oda írómberék, ha egy kicsinyt vidékre akartunk menni, Mert hiszen tudjuk, hogy Buda már: vidék.

— Hát aztán hogy vitte fel az Isten enynyire a dolgát?

— Tudom is én. Én bizony nem kísértem figyelemmel a pályáját. Annyit hallottam róla, hogy a gazdája később meghalt s ő feleségül vette az övegyet. Azután egymásután egymásután a nyári házat rakott Pesten, hogy én még talán légvárat sem építettem annyit.

E pillanatban két karcsú prémes-boás hölgy tűnt fel az ifjak előtt. Nem filozofáltak tovább a szerencse forgandóságán, hanem nyomban

utánna eredtek a két andaluziai szemű tüneménynek és a gabonakereskedő éppen oly hévvel, sőt határozottan figyesebben kezdett udvarolni a maga ideáljának, mint a hivatás-szerű trubadur. Ott hagyták ritkuló hajú öreg urat, aki mogorván nézett a térdére csavart plédre. Talán arra gondolt, hogy mikor pincér volt, bezzeg jobban bírta lábát mint most.

II.

Az az előkelő úr, aki után szolgálta hozta a finom gyapjas takarót, valóban a Három Hársfa pincére volt hajdanában. Hűségesen kiszolgált a vendégeket s még hűségesebben szolgált az ő pirospozsgás ténsasszonyának. Tovább kellett ezért az asszonyért szolgálnia, mint Jákobnak a Lábán leányáért. De kitartott mellette tántoríthatatlanul, pedig megtakarított pénzből lett volna elég módja önálló üzletet is nyitnia.

S Isten látja lelkét: nem is azzal a számitással cselekedte ezt, hogy a Három Hársfa göthösödő, vén gazdáját majd csak elszólítja az Úr az árnyékvilágból s akkor ő veszi át a kívánatos örökséget: a még mindig helyre menyecskét és a virágzó vendéglőt. Vannak még önzetlen nagy szerelmek a világon, akik nem tartják elég poétikus tárgynak a pincér szerelmét az ő gazdaasszonya iránt, de végre is bekövetkezett, aminek a történelem logikája szerint be kellett következnie s akkoron Gyuszi a szabad

inkább nők és gyermekek betegednek meg. Meg lehet fertőzve s járványt idézhet elő a gyümölcs, a zöldség, a saláta. A legyek is terjeszthetik a járványt! Rovarok általi fertőzésre ott kell gondolni, hol pöcegödörök és konyhák egymás mellett vannak közvetlenül.

A tífusz bacillusok belekerülnek a vérbe, innen átmennek a májba, majd az epehólyagba és szaporodnak, állandó tanyát ütnek és megmaradhatnak itt a betegség meggyógyulása után is és a gyógyult betegek úgynevezett tífusz-gazdákká, tífusz hordozókká lesznek. A tífusz-gazdák egy részénél a gyógyulás után 2-6 héttel az ürülék már tífusz-bacillus mentes, másik részénél hónapok múlva sem az.

E körülménynek igen nagy a jelentősége a tífusz terjedése körül. Hogy a tífusz-hordozók milyen szerepet játszanak a tífusz terjedésében, bizonyítja az utóbbi statisztika: 386 tífuszbeteg közül Németországban tífusz-gazdák úján fertőztetett 77 beteg, más módon 117, fel nem deríthető módon 45. Egy strasszurgi pékműhelyben 1904-ben három hónapi időközben két lakótárs tífuszba esett és meghalt. A ház lakóinak megvizsgálásakor kitudt, hogy a külföldben egészségesnek látszó pékné tífusz-gazda volt és ő produkáta a bacillusokat, pedig már azelőtt 10 évvel volt tífuszban. Az asszony erélyes ellenőrzésével és egyéb szükséges intézkedések megtételével sikerült a tífuszt megszüntetni. 1904-ben Strasszurgban különböző uccákban 17 egyén lett tífuszos. A kutatások alkalmával kiderült, hogy majd mind ugyanabból a tejkereskedésből veszik a tejet. A tejkereskedés és a tejtermelő környéki gazdaságok átvizsgálásakor kitudt, hogy egyik gazdaságban több évvel azelőtt több tífusz eset volt. E gazdaság háziasszonya tífusz gazdának bizonyult. Miután abból a gazdaságból a tejet csak kellő hevítés után adták ki, tífusz eset nem keletkezett.

A tífusz-gazdák epehólyagja képezi a bacillusok fészket, innen kiürülve másokat fertőznek. A tífusz elleni küzdelemben első teendő a tífusz-gazdák kiderítése. Ezeket többnyire a betegek környezetében lehet megtalálni. Különösen azok gyanusak, kinél epe-utra utaló bántalmak vannak.

— **Adókvetés.** Sümege, mint értesülünk, május második felében lesz az adótárgyalás. A bizottság tagjai: Eitner Jenő elnök, Darnay Kálmán hely. elnök, Zathurecky Márton, Németh Zsigmond, Schmidt Pál, Hladny János rendes, Tiborcz István, M. Kossa Gusztáv, Márkus Ignác és Scholtz Károly póttagok.

levegőben merészen csattogtatni kezdte a vállalkozó kedve szárnyait.

Kiröppent a budai zugocskából egy fényes, hatalmas balparti szállóba, amelyet kibérelt s a legmodernebb kor igényei szerint rendezett be, mint azt még a külföldi vasúti várótermekben elhelyezett reklámjai is oly ékesen hirdették. S mint a költő ott a tengerparton oly találóan mondotta: más ember még légyvárakat sem épít annyit, mint ahány cifra óriási palotát épített és vásárolt a főváros legforgalmasabb pontjain. A legpompásabb palotában az egykori lőtőrű borfiú lakott, a lépcsőház falait aranyos márványlapok borították s puha szőnyeg virág-ösvénye vezetett az emelet légszuszítási terembe. A lőtőrű borfiú bizony most már naphosszat karosszékben üldögélt s lassankint behizott abba a tekintélyes karosszékbe. S lassankint a szó szoros értelmében fuldokolni kezdett a saját zsirjában s az egyetem összes nyilvános és magántanáraitak dolgot adott, hogy különbnél különb bajaiból kigyógyítsák.

— Tanár úr, a májam fáj.

— Tanár úr, hangyák mászkálnak a lábamban.

— Kedves professzor úr, ez az orvosság nekem nem használ. Irjon kérem másikat!

— Betegebben jöttem meg a fürdőből, mint ahogy odamentem. Segítsen rajtam, az Istenért!

A balatoni kiállítás tervezete.

III.

A kiállítás mellett Keszthely társadalmának tulnyomó része lelkesedik.

Keszthely képviselőtestülete egyhangulag örömmel üdvözölte a kiállítás tervét.

A falragaszokon összehívott első nagygyűlésen, szép számban vettek részt a város egész társadalmának képviselői és szintén a kiállítás mellett nyilatkoztak.

Ez alapon az egyes szakcsoportokhoz tartozó férfiakat napról-napra gyűlésekre hívtuk össze, amelyekben a kiállítás ellen senki sem foglalt állást.

A Keszthelyvidéki Gazdakör, óriási érdeklődés mellett tartott rendkívüli közgyűlésében szintén magáévá tette az ügyet.

Mind a vidéki sajtóban, mind a közeli megyékben élénk érdeklődés és rokonszeny kíséri a tervet.

Az eddigi kiállítások tanulmányozása és a szakemberekkel folytatott tárgyalások alapján állítottuk össze a költségelőirányzatot, amely szerint a kiállítást 200,000 korona költség keretében szeretnők rendezni.

Nagyarányu kiállításra ugyanis nem vállalkozhatnánk, mert Keszthely nem hatalmas emporium, viszont kisebb összeget sem állítottunk föl azért, mert a Balaton sokkal jelentékenyebb terület, semhogy az érdekében és címén rendezett kiállítást egészen kis arányúnak szánjuk.

A főszempont előtűnik a volt, hogy inkább a kiállítás tanulságos voltával, intim jellegével akarunk hatni, mert azt hisszük, hogy a közönség a nagyobb kiállítást alaposan úgy sem nézné meg. Vonzaná a Balatonban való fürdés és a tó partján a természet szépségei fölött érzett gyönyör.

A programot és költségvetést a Keszthely egész társadalmával tartott nagygyűlés elfogadta.

A kiállításra úgy költünk, hogy deficit semmi esetre se maradjon, mert ennek ki fizetését senki sem garantálja. Sajnos ugyanis, hogy az államon kívül, a Balatonnak nincsen bőkezű mecénása.

Keszthelyen pontos összeírás szerint 800 szoba lesz a kiállításra kiadó. Ezekben naponként megfér 1200 ember.

A bérbe nem adott szobákban is sok ismerős és rokon száll meg. Így tehát mintegy 150.000 lakhatási napot tudnánk nyújtani a kiállítás tervezett négy hónapjára.

A nyilvános és magántanárok rájöttek, hogy a legtöbb betegség az öreg úr pihent képzeletének lidércjátéka s ha szegény ember: talán ki is gyógyítják egy jókora adag gorombasággal. De mivel gazdag ember volt: óvakodtak ilyenformán kigyógyítani s csak irták neki a szírvárvány minden színében játszó orvosságokat s küldözgették a szélrózsa minden irányába, ahol az öreg úr kiállította a legkülönbözőbb gyógyítómódokat, amelyek csak egyben hasonlítottak egymáshoz teljesen: méregdrágák voltak mind.

III.

Természetesnek fogjuk találni, hogy Hajnács György úr abból a fürdőből sem jött haza gyógyultabban s jobbkedvűen, ahol szerencsénk volt vele találkozni, végtelen elkeseredettségében még talán leugrik a palotája harmadik emeletéről, ha akkor nem akad olyan szórakozásra, amely még az ő eltespedt életkedvét is felvillanyozta. Ezt a szórakozást egy összetöppördött, vézna, csillogó szemű emberke ajánlotta neki. Minden költőt s szónokot megcségyenítő lüsz és színes ékesszólással festette le az aranyhegyeket, amelyeket a bőzén, mint mondotta — egykézforgatás alatt nyerni lehet. A csillogó szemű fürge gyík-ember fel tudta kelteni hőstünk érdeklődését, sőt állandóan le is tudta kötni, mert minduntalan valami meglepetéssel szolgált neki. Be kell azonban vallanunk, hogy e meglepetések többször vol-

Szükség esetén iskolákat is rendezhetünk be fekvőhelyekül, mint ez az ezredévi kiállítás történt.

Ha látjuk, hogy bizonyos időszakokban így sem férnének el a több napra kívánkozó vendégek, akkor a lapok útján értesítjük az ország közönségét, hogy csak egy napra jöjjen Keszthelyre úgy, hogy innen utazzon el a Balaton egyes fürdőire, szálljon meg Tapolcán, Sümege, Balatonfüreden, Siófokon, Balatonföldváron, Fonyódon, Almádiban, Badacsonyban, Révfülöppön, Boglárán, Lellén, Allgán, Kenesén, Alsóórsön stb., hisz a kiállításnak úgy is az az egyik célja, hogy módot nyújtson a Balatonvidék megismerésére.

A szállodásokkal és vendéglősökkel megtartott értekezlet megállapította, hogy a nevezettek naponként d. e. 11 órától d. u. 3 óráig és este 7 órától 10 óráig, 5300 embert tudnának élelemmel pontosan kiszolgálni. Ezenkívül sok ember ékezhetheték ki-főzőben és magánházakban.

Így tehát a remélhető legnagyobb idegenforgalmat, Keszthelynek aránylag kis volta mellett is, el tudnánk látni.

Ha a kiállításnak sok jóvédelme lesz, mert a látogatók százezreit is idevonhatja a Balaton, akkor a kiállítás folytatásaként összel mintaszüretet, télen kibővített téli sporteszközök-kiállítását, a Balaton jegén téli turisztikát, esetleg a jövő évben újabb kiállítást rendezünk, hogy a Balaton látogatottságának nagy arányokat biztosítsunk, amelynek nyomán, a parlamenti érdekességnek eddig közönyös része is kénytelen lesz az új korszak intő szavára hallgatni.

A nagyobb kongresszusokat és kirándulásokat a fürdőidényen kívül hívó Keszthelyre. Így tehát a városnak a fürdőidényben való, más években is tapasztalt élénk látogatottsága miatt, a kiállítás nem okozna visszahatást.

Forgács.

Uton-útfélen, uccákon, köztereken, bent a városban, kint a határban megnyesték a fákat. Jobban mondva megcsontították. Mert azt a munkát a legjobb akaratú sem mondhatom nyelésnek. Nekimentek a szegény jámbor fáknak öreg fejszével, kis baltával s evvel vagdalták le a kar meg a combvastagságú ágakat. Ekként száz sebet is ütöttek az ág tövére, ahelyett hogy fűrészszel szép simán vágták volna le.

Valóságos fapuszítás ez s idő előtt tönkreteszi a fákat. Mert azon a össze-visszavagdalt sebes helyen a fa korhadásnak indul

tak kellemetlenek, mint kellemesek, úgy, hogy Hajnács úr egyszer csak azon vette észre magát, hogy háza roskadoznak az adósságok terhe alatt — talán bizony össze is rognának, ha nem volnának olyan szilárd megépítve.

— Hja, a szerencse olyan, mint a makacs automata. Dobálni kell a torkába a pénzt, amíg végre busásan visszaadja, vigasztalta az öreg urat a gyík-ember.

De a szerencse automata úgy látszik végképp elromlott a hajdani főpincér számára. S egy gyönyörű tavaszi reggelen fölkele Hajnács úr a karos széke lágy üléséből, hogy a tömeggondnokához menjen. Ugyancsak szaporázta a lépteit, amikor hazatérőben volt. Felesége, aki valamikor dalolva süttött-főzött a konyhán, vörösré sirt szemmel fogadta.

A férfi ott sündörgött körülötte. Nem tudta, hogyan kezdjen a vigasztaláshoz, utoljára is szinte haragosan szól rá:

— Hát te miért sirsz?

Az asszony kerekre nyitotta a szemét. Talán nincs is az eszénél az ura, hogy ne tudja mi történt velük.

— No igen, azt kérdezem, hogy miért sirsz? Hiszen nem jutottunk ám egészen tönkre. Maradt még pénzünk, amivel kezdetünk valamit!

Az asszony kedvetlenül legyintett a kezével:

— Ugyan mennyi pénzünk maradhatott?

Hajnács büszkén felemelte a fejét:

s egyszer csak azt sem tudjuk: honnan mi érte: megesszi a fene.

Bizony jobb volna, ha egyáltalában nem is nyesegetnék azokat a szegény akákokat?

*

Uri társaságban voltam. Beszélgettünk. Beszélgettünk erről is, arról is. Fürdőkről, ruháról, vendéglőkről, iparról, kereskedőkről. Meglepődtem és elszomorodtam. Lecepsültek mindent, ami magyar. A fürdők nem adnak kényelmet és méregdrágák. A szövet izléstelen és dúrva. A vendéglők piszkosak és minden kritikán alul. Az iparcikkek silányak és drágák. A kereskedők csalják, akár a csapodár leányok. A külföldön: Stájerban, Ausztriában, Csehoiszágban minden nagyszerű, mesés és olesó. Hát nem is lehet pártolni a magyart.

Mondom, elszomorodtam.

Magyar úri emberek nyilatkoztak így. A kik ismerik ennek a nemzetnek történetét. Tudják, hogy 400 év óta küzd törökkel és némettel. Hogy az osztrák ipart vas törvénnyel teremtette meg Mária Terézia és II. József, hogy Magyarországot vámpolitikával is mereven kiszolgáltatták az osztráknak. Az osztrák cikk bejött vám nélkül, a magyar búza, rozs vámot fizetett. Tudják, hogy a mi iparunk, a mi fejlődésünk csecsemő, az osztráké erőteljes férfi.

És védik az erős férfit a csecsemő ellen. Az idegent a hazaiak szemből. És pártolják tetteit is. Pedig sokban nincs is igazuk. Mert sok dologban diadalmas versenyre kelünk már a szomszédokkal. Mert sehonnan se sóznak annyi ócskaságot a világra, mint a szomszédokból.

Gondolkoztam: honnan e fölfogás. Csak két nyíltja lehet. A bús magyar kesergése, hogy nem vagyunk annyira mint a nyugat. Vagy a kozmopolita nevelés, amely nyugati paripára ülve fölényes kicsinyléssel néz le mindent, ami hazai.

Beteg fölfogás mindenképpen. És elszomorító.

Bárd.

H I R E K .

— **Kitüntetés.** Batthyány Pál gróf főispánját, szül. pallini Inkei Valeriát fényes kitüntetésben részesítette X. Pius római pápa. A XIII. Leó pápától 1888-ban alapított *Pro Ecclesia et Pontifice* című és feliratú érdemkeresztet adományozta f. évi április 9-én olasz nyelven kiállított diszokmány kíséretében, a szöveg között címezve: »Alla Signora Contessa Valeria de Batthyány.« Aláírva:

— Ötszáz forint!

De már erre elnevette magát az asszony, csak úgy hangzott a kacagása:

— Ötszáz forint! S te ennek örülsz oly bolondul?

— Ennek hát! — kiáltott Hajnács úr s most már komolyan megharagudott az asszonyra. Ötszáz forint nagyon sok pénz. És én már tudom is, mit kezdek vele. Te, egy valóságos kis aranybányára akadtam. Egy kis kocsmá Budán. Három gyár is van mellette. A munkások mind odajárnak. Azt is megtudtam már, hogy nem hazugság, hanem tiszta igazság, amit a hirdetés mond, hogy az üzletet családi körülmények miatt adják el. A gazdája meghalt, a felesége meg siket néma, a rokonaihoz fog félrevonulni. Még ma kibéreltem, holnap már oda is költözünk!

S gyors, fúrge léptekkel mérte Hajnács úr föl s alá a szobát, mintha már vendégei szólnának egyik asztaltól a másikhoz. És csupa ruganyosság, csupa életkedv lett újra az egész ember. Csakugyan kibérelte a kis kocsmát — és soha többé nem fájt a mája, soha többé nem bántotta az élet-unalom. A tudós tanárokat nem tudta volna megfizetni, de hál' Istennek nem is volt rájuk szüksége. A régi volt ismét — a régi munka egészséges, vidám, fáradhatatlan robotosa.

Sas Ede.

Merry del Val pápai államtitkár. A szöveg tartalma az, hogy a »Pro Ecclesia et Pontifice« érdemrendet a hithez és egyházzhoz és egyháznak fejedelme iránt tanúsított hűségéért és aldozatkészségéért adományozza az egyházfejedelem.

— **Börtönvizsgálat.** Szász Gerő dr. zalaegerszegi kir. ügyész a hét folyamán megvizsgálta a sümegi járásbírósg börtönét. Mindent a legnagyobb rendben talál.

— **A miniszter meghívása.** A jövő szerdán a Ramassetter szobor bizottságá nevében küldöttség járul Apponyi Albert gróf vallás és közoktatásügyi miniszter elé, hogy a Ramassetter szobor leleplező ünnepére meghívja.

— **A pénzügyi bizottság** április 24-én gyűlést tartott, amelyen az állami iskola építelésére szükséges 200.000 koronás kölcsön fölvételéről tartott tárgyalást. A bizottság abban állapodott meg, hogy az összeget valamely banktól veszi kölcsön s megkérte *Eitner* Zsigmond képviselőt, hogy a bankokkal tárgyaljon. Ennek kapcsán megemlíttük, hogy az építést a holnap d. e. tartandó rajztanfolyamra fölvetta. A tanfolyam két vakációban 7—7 hétig tart.

— **Tanfolyam.** Mártonfy Márton, az iparos tanulóiskolák országos felügyelője *Németh* József ipariskolai tanítót a Győrben tartandó rajztanfolyamra fölvetta. A tanfolyam két vakációban 7—7 hétig tart.

— **Nagy idők tanuja.** Fogy, egyre apad, a dicső negyvennyolcas honvédek már úgy is csekély száma. Maholnap már ritkaságszámba mennek egyes vidéken a szabadságharc hősi katonái, Kapornok községben is elhalt a utolsó 48-as honvéd, Puly Ignác körjegyző, 48-as honvédhadnagy személyében. Az elhunyt szabadsághős 1828-ban született s mint a keszthelyi Georgion növénydeke csapott fel katonának. Végigküzdötte a szabadságharcot, melynek lezajlása után jegyző lett s mint ilyen ment pár év előtt nyugalmába Kapornokon. A szép időt ért aggasztó nagy részvét kísérte sírjába.

— **Gyűlés.** A sümegi önk. tüzoltó egyesület választmánya ma délután 2 órakor az órszobában a közgyűlés előkészítése végett gyűlést tart.

— **A keszthelyi kiállítás.** A keszthelyi Balatoni kiállítás intéző bizottsága kérvényt nyújtott be a vármegyéhez, amelyben a kiállítás támogatására tekintélyesebb segédletet kér.

— **Húsvét.** Hideg, szeles, esős húsvétunk volt az idén. Amint a föltámadás nagy körmenetének vége lett, permetezni kezdett az eső, majd még esősebbre, hidegebbre fordult az idő s így maradt mind a két napon át. Az emberek téli ruhában, téli kabátban mentek a templomba, azután pedig behuzódtak a fűtött otthonba, a körök, vendéglők, kávéházak helyiségeibe. Másnapján mégis pár órára megkönyörült a jó öreg nap, elűzte a lomha felhőket, elkergette a csipős szelet s bágyadt mosolyával földérintette a levegőt. Rögtön meg is indult a vándorlás ki a harasztra. Bár a szokásosnál kevesebb, de mégis elég nagy közönség ragadta meg az alkalmat, hogy kiránduljon a városból. De kedv nem volt. Sűrű tömegbe verődtek s úgy beszélgettek csöndesen. Az egész eleveiséget csak egy labdázó csapat s néhány futkározó gyerek adta a képnek. A narancsos sátorok azonban állandóan ostrom alatt voltak nagy öröme az apró népnek. A nap még nyugovóra sem szállott, már megindult a nép hazafelé. Így teltek el a föltámadás nagy ünnepének napjai.

— **A haltenyésztés érdekében.** Húsvét vasárnapján Karácsony Kálmán th. főszolgabíró vezetésével értekezlet volt Sümegen a Kisfaludy kaszinó nagytermében. Az értekezletnek tárgya a vármegye alispánjának a haltenyésztés érdekében kiadott rendelete volt. Sajnos, az érdekeltség teljesen ignorálta az értekezletet, csakis a községi bírák és jegyzők jelentek meg azon. A tárgyalás eredménye az, hogy a *Marcal* folyót a mi-hályfai köhídtől fölfelé olyan területnek jelölték, amely a haltenyésztés érdekében figye-

lembe veendő. Végleges határozat előtt azonban megkérlik az alispánt, küldjön ki szakértőt, vajjon a terület a haltenyésztés kultiválása szempontjából eredményes lesz-e.

— **A posta költözése.** Posta és táviró hivatalunk az Árpád uccába (Pozsonyi házba) költözik, ahol működését április 30-án megkezd. A kézbesítő kerületek új beosztása következtében a postahivatal értesíti a közönséget, hogy Somogyi Ferenc levélhordó páratlan napokon a kézbesítést a Kossuth Lajos uccában a Szakmáry-háznál kezdi meg, a Kossuth Lajos, Széchenyi, Mosó, Árpád-uccakon, a Flórián-téren át haladva a Lengyel-féle háznál végzi. Páros napokon a kézbesítés megfordított sorrendben történik. Az Árpád-ucca felső felében, a Rákóczi-uccában Bebéssy István, a Kisfaludy-téren, a Rendeki, Mihályfai, Városház-uccakon és a Tokaj városrészben Bebéssy Istvánné levélhordók kézbesítenek.

— **Birtokvétele.** Cseh László volt sümegi földbirtokos ukki és megyeri birtokát egy Ukkon állítandó plébánia alapítására hagyta. A megyeri birtokrész folyó hó 23-án árverésen eladták. A birtokot, amely 88 kat. hold, Pongrácz Sámuel kamondi gazda vette meg 53 ezer koronáért.

— **Közművelődés.** A Dunántúli Közművelődési Egyesület igazgató választmánya folyó hó 22-én Budapesten gyűlést tartott, amelyen Pallavicini Ede elnökölt. A gyűlés jegyzőkönyvi elismerést szavazott *Batthyány* Pál grófnak és *Ruzsicska* Kálmán dr. tanfelügyelőnek a zalai fiók szervezéséért, amely 335 taggal kezdte meg működését. A választmány szétosztás végett 16 gazdasági népkönyvtárt szerzett meg, ebből Nagyfalú, Deklezsín, Muracsány, Stridó és Alsórajk zalai községek kapnak egyet-egyet.

— **Húsvéti szokás Csabrendeken.** Az egész világon aprószentek napján történik az úgynevezett korbácsolás. Húsvét másnapján pedig az öntözés. Csabrendeken az az érdekes népszokás uralkodik, hogy húsvétmásnapján is járnak a legények és korbácsolnak. A legények az elrejtett fűzorbácscsal mennek a leányos házakhoz, ott rögzítve a korbácsot: — *Hol a piros tojás? hol a piros tojás?* szavakkal megkorbácsolják a leányzókat. A leány köszönetül szalagot köt a korbácsra s piros tojást ad a legényeknek. Ha már elfogyott a piros tojás, pénzzel váltja meg a leány.

— **Tanítói és tanítónői tovább képző tanfolyamok.** A vallás és közoktatásügyi miniszter április 10-én 48783. szám alatt kelt rendelete értelmében ez évi július 6-tól kezdődőleg három hétre terjedő tanító és tanítónői továbbképző tanfolyam fog tartani Tanítók számára a budapesti I. kerületi, az aradi, a bajai és a kolozsvári állami elemi iskolai tanítóképző intézetekben; tanítónők részére pedig a budapesti II. kerületi és a pozsonyi áll. elemi iskolai tanítóképző intézetekben. Ezekben a tanfolyamokon az életbe léptetett népiskolai új tantervre való tekintettel különös figyelmet fordítanak a magyar nyelv tanításának módszerére a nem magyarnyelvű népiskolákban, továbbá a rajzra, az énekre, a kézügyességre (slójd) és ezeknek népiskolai metodikájára. Mindegyik tanfolyamra 50—50 hallgató vétetik fel, akik közül tanfolyamonként 30—30 hallgató állami költségén nyer az intézet internatusában szállást és étkezést, azonkívül 15—15 korona utazási költségben is részesül. A saját költségükre jelentkező többi hallgatók ingyen szállást nyernek az intézetben, hol mérsékelt áron étkezést is kaphatnak. A felsorolt hat tanfolyam bármelyikére való felvételért folyamodhatnak az ország bármely részében lakó és bármilyen jellegű elemi népiskolánál működő okleveles tanítók és tanítónők. A felvétel iránti bélyegtelen kérvények annál az illetékes megyei kir. tanfelügyelőnél nyújtandók be, akinek kerületében a folyamodó működik. A pályázati határidő 1908. évi május elseje.

— **Ingyenes népoktatás.** Apponyi Albert gróf vallás- és közoktatásügyi miniszter teljes odaadással folytatja kulturmunkáját. A népiskola az, melynél igen nagy re-

formot óhajt megvalósítani. Be akarja vezetni a népiskolákba a gazdasági népoktatást, ki akarja egészíteni az ovónok fizetését, de legkomolyabb tanulmány tárgya az ingyenes népoktatás bevezetése, melynek alapelve az, hogy nem csupán az állami, hanem az összes felekezeti és községi népiskolában a tandíjat teljesen eltöröljék. Mivel fedezik majd az iskolafentartók a beirattási és tandíjakból származó jövedelmeiket: épen ez képezi a nehézséget, de ezt is el akarja a miniszter osztalni. A közoktatásügyi kormány munkaprogramjában helyet foglal még a polgári iskolák reformja, a tanári fizetések kiegészítése és szabályozni óhajtja a miniszter a leányiskolák tanrendszerét, valamint az iskolaépületen kívül való tanítást is. A vidéki kulturházakra az ezévi költségvetésbe már 500.000 korona vétetett föl, ez az összeg az 1909. évi költségeloirányzatban lényegesen emelkedni fog.

— **A Ramassetter szobor kerítése.** A Ramassetter szobor bizottsága Lukovich Gábor dr. elnök javaslatára május 10-ről május 24-ére halasztotta a leleplező ünnepet. Most látjuk, hogy az elnök álláspontja helyes volt. Mert a szobor kerítésének és környékének rendbehozására még semmiféle történet. A szerződés szerint április 15-ére kellett volna a vállalkozó iparosoknak a kerítést elkészíteni. Azonban a folytonos esős idő miatt a munkába bele sem foghattak. Ám a héten már lehetett volna dolgozni. De semmi sem történt. Azért sürgősen írlhívjuk a bizottságot, hogy a munkálatokat nyomban kezdesse meg, mert az idő mulik s a késedelem miatt könnyen megeshetnek, hogy a leleplezést ismét el kell halasztani.

— **A balatontavi gőzhajózás** május havi menetrendje lapunk kiadóhivatalában megtekinthető.

— **Osztrákok a magyar bor ellen.** A vármegyebeli bortermelőket nagyon érdekli az a mozgalom, mely most Bécsben a magyar bor ellen megindult. Néhány nappal előbb Bécsben egy bormérő nyílt meg, melyben kizárólag magyar borokat mérnek. E miatt a bécsi tulzók annyira felháborodtak, hogy lapjaikban folyton ócsárolják a magyar borokat és bojkott alá akarják venni az üzletet, hol a magyar bort mérik. Legközelebb pedig népgyűlést hívnak egybe, hogy ott tiltakozzanak a magyar borok inváziója ellen. Nem lehet közömbös előtünk az osztrák tulzók komiszkodása, mely ismét el fogja innét riasztani a vevők egy részét. Mi azonban bú nélkül vásároljuk az osztrák holmit.

— **Aki kivándorlásra tanít.** Németh Flóri sümegi lakos 36 éves, nős, 3 gyermek atyja. Néki sem volt már elég illatos a hazai levegő, puha a magyar kenyér, kívánczolt az amerikai Eldorádóba, ahonnan már hónapok óta tömegesen térnek haza a kivándorlók. Németh is neküldött a bizonytalan nagy útnak. Csakhogy a határon a soproni határrendőrség elcsipte. Nyomban megindították a nyomozást. Kísült, hogy a brémai Karesch és Stotzky cég útján akart kigőzöszni Amerikába. Erre az útra pedig Engel Zsigmond sümegi 18-19 éves legény tanította ki, aki számára a nevezett cégtől a tanácsadót megszerezte. Folyó hó 23-án tárgyalta Solyomny főszolgabíró ezt a kihágást s Engelt 20 napi elzárásra, 5 nappal megváltható 100 K pénzbüntetésre és 39 K 90 fillér eljárási költségre ítélte. Ez a harmadik eset, hogy Sümegen efaítja amerikázás miatt egyeseket elítélték. Szolgáljon okulásul!

— **Siketnémák felvétele.** A siketnémák nyolc évfolyamú budapesti állami intézetében vallásra, nemre és nemzetiségre való tekintet nélkül felvesznek tanulásra alkalmas siketnéma, továbbá a részleges hallással bíró, valamint az előrehaladottabb korban megsiketült s még némi beszédmaradvánnyal rendelkező gyermekeket. A felvétel díjtalan, sőt méltánylást érdemlő esetekben az intézet részéről még segélyt is adnak. Az érdeklődőknek közelebbi tájékoztatást küld Klis Lajos igazgató (Budapest, VII., Mosonyi ucca 8. sz.)

— **Vasárnap nem lehet fuvarozni a vasutról.** A kereskedelmi miniszter a kö-

vetkező sürgős rendeletet intézte az összes kereskedelmi és iparkamarákhoz: Mult évi-december 21-én 100.655. sz. alatt kelt rendeletem kapcsán tudomásul vétel és az érdekeltek megfelelő sürgős értesítése végett közlöm a kamarával, hogy a pályaudvarokon kirakott áruknak munkaszüneti napon való elfuvarozása tárgyában fenti szám alatt kelt rendeletemben foglaltakat folyó évi április hó tól hatályon kívül helyezem.

— **Boldog apa.** Nem új történet. Sokszor megesett már, amióta Amerikát járja a magyar. Bico István két évvel ezelőt még a Balaton mellett metszelte, kapálta a szőlődökeket. A keresetéből megélt becsülettel. Elfogta azonban őt is a vágy, hogy pénzt szerezzen s öregségére egy kis szőlőt, hajlékot vehessen magának. Egy ismerőse biztatására kiment Amerikába. Itt hagyta fiatal feleségét azzal az ígérettel, hogy egy esztendő alatt haza hozza a sok pénzt, aztán vesznek földet, házat. Istók azonban nem jött, sőt levelet sem küldött, mert nem is tudott írni. Az asszonyt kétségek győztették. Az ismerősök szóbeszéddel is kirozták a csinos asszonyt. Hol itt, hol ott bukkant föl a hír, hogy Bico amerikaiasan meg is házasodott és sohasem tér vissza. Az asszony eleinte sirt, később haragudott az urára s végül megvígasztalódott. Bico István pedig a mult héten épp akkor toppant haza, amikor a kis fiát keresztelőre vitték. Csak nagy erővel tudták megfékezni, hogy beteg fekvő feleségét agyon ne lüsse. Néhány koponyát így is belört s nem várva be a csendőröket, eltűnt a vidékről.

— **A sötétben.** Pálinka helyett szénkéneg oldatot ivott egy diási földmives s a veszedelmes csere majdhogyan életébe nem került. A dolog következőképp történt. Egész napi fárasztó munka után egy kis sziverősítőt óhajtott bevenni az atyafi. Lement hát a pincébe, hol a vakablakban állt a pintes. Mivel a járást nagyon jól tudta, nem gyújtott világot s csak úgy tapogatva kereste megszokott helyen az üveget. Véletlenül ez egyszer rossz helyre nyúlt, mert a pálinkás üveg helyett a szénkéneg oldatot tartalmazó üveg akadt a kezébe, amiből aztán jót húzott. Ha hozzátartozói hamarosan orvost nem hoznak neki, okvetlen életével fizet gondatlanságáért. Súlyos belső égetési sebei miatt így is pár hétig nyomja az ágyat.

— **A rózsafák nyese.** A rózsafákai azért kell nyesni, hogy minél több és minél szebb virágokat hozzanak. Csakhogy a nyesést sem lehet gondalomra csinálni, hanem annak rendje és módja szerint. A szabály az, hogy minél erősebben fejlődik, minél bujább növéssű a rózsafa, annál több hajtást kell kímélni, azokat pedig, amelyeket meghagyunk, visszanyessük, de nem túlságosan rövidre, mert minél rövidebb a meghagyott rész, annál erősebben hajt. A gyengébb hajtású rózsafákon az alsó szemekből lesznek a legszebb virágok, azért ezeket 3-4 szemre metszük vissza. Minden rózsának tavaszi és nyári hajtása van, sőt némely fajtak egész őszig hajtának. Ha sok virágot akarunk, a tavaszi hajtást kíméljük és a nyárit nyessük, a tavaszból legfeljebb annyit, amennyit a bokor szép alakja megkíván.

— **A miopia.** Egy budapesti polgári iskola egyik osztályában megvizsgálta a szemorvos a tanulókat. A vizsgálat után az igazgató a következő levelet küldte az egyik tanuló atyjához:

Tisztelt uram,

A mai vizsgálat alkalmával kiderült, hogy az ön fiának nagy hajlama van a miopiához. Kötelessége önnek, hogy ebben a dologban tegyen valamit.

Másnap reggel a tanuló keserves ábrázattal állított be az iskolába s az apja válaszáat adta az igazgatónak. A válasz így szolt:

Igen tisztelt igazgató úr,

Fogadja hálás köszönetemet a szíves értesítésért. A fiamat jól elnászpángoltam s meg vagyok győződve, hogy ezentúl a miopiát kerülni fogja. Ha azonban a szí-

gorú büntetés után sem tenne le hibájáról, csak tessék engem értesíteni.

Ekkor látta az igazgató, hogy akaratlanul rossz napot szerzett a különben jó tanulóknak. Miopia közellátást jelent s a fiú apja az idegen szót félremagyarázta, amikor valami gonoszszógot értett alatta.

— **Ügyvédi irnokot keresek** azonnal való belépésre. Cim a kiadóhivatalban.

Felelős szerkesztő: **Éles Károly.**

Laptulajdonos és kiadó: **Horvát Gábor.**

Vasuti menetrend.

Érvényes május 1-től.

Ukk felé indul:

D. e. 5 ó. 48, 10 ó. 34, d. u. 2 ó. 41, és 6 ó. 15 perckor.

Tapolca felé indul:

D. e. 8 ó. 33, d. u. 12 ó. 19, 4 ó. 19 és esti 8 ó. 5 perckor.

Vérszegénységet

rendkívül gyorsan gyógyít a SCOTT-féle Emulsio és az ezen betegségből származó kedélytelenséget, csüggedést és gyengeséget is elhárítja. Az a jó hírvév, amelyet a SCOTT-féle Emulsio kivívott magának, különösen **vérszegénység** eseteiben, azonnal tapasztal, hogyannak elkészítéséhez azokat a legfinomabb szereket használják, melyek pénzért egyáltalában beszerezhetők, s amelyeket sok évi tapasztalat alapján tudtak felismerni, továbbá, hogy ezen alkatrészek a sajátos

SCOTT-féle
eljárás

által izletes, könnyen emészthető Emulsióvá dolgoztatnak fel. Ennek eredménye ezen készítmény, melynek tápereje felülmulthatatlan.

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 fillér.

Kapható minden gyógytárban.

Gyerekek, menjetek haza!

A mama odaadja köpenyeteket és azonkívül mindnyájatoknak öt Fay-féle valódi Sodener Minerál-pasztillát, mert fel vagytok hevülve a játéktól és Sodener nélkül meghűltök. Tini máris köhög, mert tegnap elfelejtette az iskolába vele vinni a Sodenerit. A Fay-féle valódi Sodener a gyermeki szervezet valódi jótéveje. A Fay-féle Sodener ára dobozonként 125 K és kapható minden gyógyszer-tárban és drogériában.

Főügynökség

Magyarország és Ausztriára:

W. Th. Guntzert, Wien, IV., Grosse Neugasse 27.

Hirdetmény.

A zalaszegvári közbirtokosság tulajdonát képező vendéglő 1908 évi május hó 10-én délelőtt a zalaszegvári község házában a legtöbbet ígérőnek bérbe fog adni.

A zalaszegvári közbirtokosság.

Szükségleteinket a következő kereskedőknél és iparosoknál szerezzük be:

BAZSÓ SÁNDOR és FIA kovács és kocsigyártók. Árpád-u.

BERETZKY GYULA fűszer-, liszt- és üveg-áru-kereskedése.

BÓDIS IGNÁC épület- és butorasztalos Széchenyi-u.

BORSOS JENŐ úri és női cipész. Kész úri és női cipők. Kossuth-utca

DARNAY KÁLMÁN vas- és fűszerkereskedő Gazdasági gépek raktára. Régiségtár-

FEJES LAJOS, hentes és kocsmáros. Árpád-u. 156. sz.

FISCHER MÓR ecetszesz-, konyak- és likörgyáros, pálinkanagykereskedő. Mosó u.

GRÜNFELD J. úri szabó üzlete és kész férfi ruharaktár, Sümegen.

HORVÁTH LAJOS borbély és fodrász Kossuth Lajos-ucca.

HULLAY LAJOS építőmester. Árpád-ucca 454 sz.

JANKÓ ÁRPÁD úri és női cipők. Márkus-féle Áruház mellett.

IOÓS ANTAL borbély és fodrász. Kossuth Lajos-ucca, Epstein-ház.

KELL JENŐ hárkocsitulajdonos és vendéglős Mihályfai-ucca 82. sz.

KLAFFL LAJOS épület- és butorasztalos. Temetkezési vállalkozó. Nagy koporsó-raktár.

KLEIN MÓR pék üzlete. Hazai sörök raktára.

KOHN TESTVÉREK vaskereskedése, gépraktár. Kossuth Lajos-ucca.

KOVÁCS VILMOS vegyeskereskedő és kocsmáros. Mihályfai-ucca.

KORBÉLY FERENC sütő üzlete. Árpád-ucca 287. sz.

KOVÁCS ZSIGMOND borbély és fodrász

LÖWY NŐVÉREK női ruha varróterme Deák Ferenc ucca.

MAUTHNER SAMU vegyeskereskedő. Keszthelyi-ucca.

MÁRKUS SALAMON FIA áruháza. Kossuth Lajos-ucca.

MESTERHÁZY SÁNDOR vendéglős a Kisfaludy szálló tulajdonosa.

MÉSZÁROS SÁNDOR hentes. Kossuth Lajos-ucca.

NOVÁK SÁNDOR mézeskalácsos és lisztkereskedő Deák Ferenc-ucca 112. sz.

ORBÁN ISTVÁN kávéháza. Kossuth-ucca

PAULINYI JÓZSEF lisztkereskedése, gabonacsere. Flórián-tér és Árpád-ucca sarkán.

PENTZ MIHÁLY kőfaragómester, nagy sírkőraktár. Árpád-ucca.

ROTHSCHILD SÁNDOR épületfa- és deszkakereskedő. Rendeki-ucca.

SCHNITZLER SAROLTA kézimunka üzlete és harisnyakötődéje. Kossuth-ucca.

SCHRÖDER JÓZSEF vasúti vendéglős.

SKALÁK MIHÁLY vendéglős, Árpád-ucca.

SZIJARTÓ GYORGY templom-, szoba- és dímfestő. A plébánia templom mellett.

SZELESTEY GÉZA beszálló vendéglője az Arany-báránnyhoz.

TASCHEK JÁNOS építőmester és vállalkozó. Váralja utca 35 szám. Major festő-féle ház.

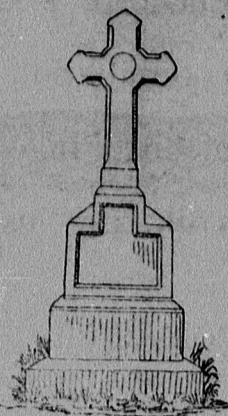
TÓTH GYULA férfi- és gyermekruha raktára, Flórián-tér.

WÜRZBURGER JAKAB vegyes, porcellán és üvegáru nagykereskedése.

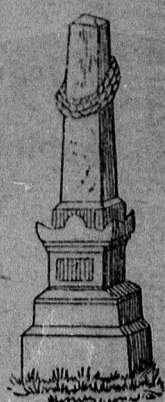
ZSCHIESCHE JÓZSEF gőzmalomtulajdonos. Gabonacsere.

Pentz Mihály

kőfaragómester Sümegen.

Dús választék mindenféle sírkövekben. Ugymint: márvány, gránit, szienit, labrador és porfirból. Síremlékeket, uti kereszteteket, szentháromság szobrokat, épület- és minden egyéb e szakmába vágó munkákat és javításokat jutányos áron elvállal és izléses kivitelben készít.

Trieszti általános biztosító társaság

(Assicurazioni Generali)

Budapest, V., Dorottya-utca 10. szám.

A »Hirek« rovatban közöljük a TRIESZTI ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG,

a legnagyobb, leggazdagabb és legrégebb biztosító intézetünk

mérlegének főbb számadatait. Teljes mérleggel a társaság mindenkinek, aki e célból hozzá fordul, a legnagyobb készséggel szolgál.

Az intézet elfogad: élet-, tűz-, szállítmány-, üveg-, betöréses-lopás és harang törés és repedés elleni biztosításokat. Közvetít továbbá: jég-biztosításokat a „Magyar jég- és viszontbiztosító r.-t., valamint baleset elleni biztosításokat az „Első o. általános baleset ellen biztosító társaság számára.

Sümegei ügynökség: Engel Lajos, Scheiber József.

Mindennemű

nyomtatványokat

jutányos áron és izléses kivitelben készít

Horvát Gábor

könyvnyomdája Sümegen.

Mindennemű

könyvkötőmunkák

elfogadtatnak.

